

Αγαπητή σύνταξη σας χαιρετώ όπως πάντα. Με το καλό καλή πρωτοχρονιά σε όλους!

Επίσης αγαπητοί φίλοι αναγνώστες χαιρετώ κι εύχομαι το ίδιο και σε σας όπως πάντα.

Λοιπόν: Φίλοι μου αναγνώστες της εφημερίδας μας ο Κόσμος στα τόσα και τόσα χρόνια της γνωριμίας μας δια μέσου τούτης της σελίδας που μας δίνει την ευκαιρία και τη δυνατότητα να αλληλογραφούμε και να τα λέμε όλοι μας ο καθένας στο είδος του είτε με τα κοινοτικά είτε με τα θρησκευτικά είτε με τα ιστορικά είτε με τα σημερινά είτε με τα οικονομικά εθνικά και πολυεθνικά και πολλά άλλα θέματα που καταπιαστήκαμε στο παρελθόν και που καταπιανόμαστε σήμερα που ήταν και είναι διάφορα μικρά και μεγάλα γεγονότα που πήραν και παίρνουν μέρος στη ζωή μας προπάντων σε μας που ζήσαμε και ζούμε στους κόλπους της διάσημης παροικίας μας στο Σύννευ της Αυστραλίας για έναν αιώνα και

βάλε εγώ λοιπόν προσωπικά που νομίζω ότι έχω ειδική ειδικότητα ιστορικού λόγω πείρας και ηλικίας θα προσπαθήσω να χρονολογήσω την προέλευση της επικεφαλίδας και φράσης που λέει "τα πάρε-δώσε" στις ανθρώπινες σχέσεις όλου του πλανήτη ανέκαθεν. Παρντόν να πάρω ανάσα! Αχ παρά λίγο να σκάσω δίχως κόμματα τελείες και θαυμαστικά! Πολλοί από σας φίλοι μου, ίσως διαβάσετε όλο τούτο το κείμενο λόγω κάποιου ενδιαφέροντος. Πολλοί από σας επίσης φίλοι μου, μπορεί να διαβάσετε το μισό και άλλοι καθόλου. Γιατί δεν σας πάει. Δηλαδή να μη συμφωνάτε με τη γνώμη μου με τα

λεγόμενά μου και με τους ισχυρισμούς μου. Καθώς θα φανούν όλα πάρα κάτω. Δεν έχω βέβαια την απαιτήση ότι τούτο το γραφτό θα το βρείτε σαν τη θεογονία του Ησίοδου. Ούτε πως θα το βρείτε σαν τη γραφή της παλαιάς η της νέας διαθήκης. Κι

γι άλλη μια φορά. Όπως στο παρελθόν. Πριν χαθεί κι εξαφανιστεί κι ο ίδιος ο πλανήτης μια για πάντα. Γιατί όπως έχει ειπωθεί και γραφτεί, επίσης όπως λέγετε και γράφετε από αυτούς που ξέρουνε τι λένε και τι γράφουνε, λένε και γράφουνε ότι σή-

στηρίζετε η ύπαρξή μας φίλοι μου! Αυτά ήταν είναι και θα είναι όσπου να καταφέρουμε ν' αλλάξουμε τη σύνθεσή τους! Μετά κι αυτά με τη σειρά τους θ' αλλάξουνε και τη δική μας σύνθεση! Γιατί εδώ που τα λέμε φίλοι μου, δεν μπορείς να πάρεις δίχως να δώσεις. Ούτε μπορείς να δώσεις δίχως να πάρεις. Γιατί κάνε το αστείο να πάρεις από τη θηλυκιά δίχως να δώσεις και τότε θα δεις πόσο μακριά θα πας! Και κάνε το αστείο να πάρεις βδομαδιατικό δί-

χως να δώσεις ιδρώτα για μια βδομάδα και τότε θα δεις πόσο μακριά θα πας! Και τέλος κάνε το αστείο να γεννηθείς δίχως να πεθάνεις και τότε θα λες γιατί γεννήθηκες! Και ποιος είναι αυτός που σαν γεννήθηκε κατόπιν δεν το είπε; Επομένως φίλοι μου τα πάρε-δώσε, που πήραμε και δώσαμε εμείς, αν πήραμε κι αν δώσαμε, εμείς που ζήσαμε ως σήμερα, αν ζήσαμε, όπως και να είναι τέλος πάντων, πάντα ήταν είναι και θα είναι φυσική διεργασία. Δεν ήτανε ποτέ α-φύσικη δημιουργία. Μπορεί.

Χρόνια πολλά σε όλους μας!
Βίκτωρ Ζωγράφος
Bexley

ΤΑ ΠΑΡΕ ΔΩΣΕ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΙΣΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

ούτε πως θα το βρείτε σαν την μοντέρνα επιστημονική γραφή. Όλες οι γραφές λοιπόν, σε οποιαδήποτε γλώσσα, κατά τη γνώμη μου, όλες γράφτηκαν και γράφονται για να επιβιώσουν οι γραφές μαζί κι αυτοί που τις έγραφαν και που τις γράφουν. Συνεχίζοντας τα έργα τους που στηρίζονταν και στηρίζονται στα γνωστά τα πάρε-δώσε! Που αυτά ήτανε είναι και θα είναι απαράβατος φυσικός νόμος! Τα πάρε-δώσε που είπαμε. Όσπου να σωθούν κι εξαφανιστούν και οι γραφές και οι άνθρωποι με τα πάρε-δώσε τους. Γιατί όπως πάνε τα πράγματα φίλοι μου, πάλη κατά τη γνώμη μου, θα έρθει η ώρα που θ' αλλάξει μούτρα ο πλανήτης

μερα ο πλανήτης χαροπαλεύει και είναι στα τελευταία του. Δηλαδή τη βγάζει δεν τη βγάζει! Γιατί δεν αντέχει άλλο να βλέπει τα πάρε-δώσε συνεχώς μέρα και νύχτα γι αμέτρητα χρόνια. Των θεών των σοφών και των μουρλών! Γιατί ο φουκαράς ο πλανήτης έδινε και δίνει και ποτέ δεν πήρε τίποτα! Ούτε ποτέ άκουσε μια καλή κουβέντα από τότε που τους ταΐζει και τους ποτίζει όλους! Θεούς σοφούς και μουρλούς είπαμε. Γιατί τη μια τους φταίει το νερό, την άλλη τους φταίει η φωτιά, την άλλη τους φταίει ο αέρας, αχ και την άλλη τους φταίει το χώμα! Δηλαδή τα τέσσερα κύρια στοιχεία του πλανήτη! Που σ' αυτά στηρίζονταν στηρίζετε και θα

ΣΤΟΝ ΖΑΜΙΤ

Ήσουν νιος με όνειρα και άνοιγες τα φτερά σου ήταν το μέλλον σου πλατύ που ανοίγετο μπροστά σου.

Ξεκίνησες μες στη ζωή με όνειρα κι ελπίδα μα της ζωής σου άδικα έκλεισε η σελίδα.

Από το Σύννευ ξεκίνησες με φίλους σου παρέα μα η διακοπή στη Μύκονο εστάθηκε μοιραία.

Μπράβοι της νύχτας άδικα βάνουσα σε χτυπάνε και της καρδιά σου οι παλμοί για πάντα σταματάνε.

Ήταν βαρύ το χτύπημα στην μάνα, στον πατέρα όταν μαντάτο θλιβερό τους ήλθε από κει πέρα.

Με πληγμένη την καρδιά και στην ψυχή τον πόνο εθρήνησαν και έκλαιψαν

τον άδικό σου φόνο.

Μα είχαν κουράγιο, ανθρωπιά τα όργανά σου να δωρήσουν σε άρρωστους που περίμεναν ώστε αυτοί να ζήσουν.

Αποχαιρέτησες τη μάνα σου με ένα χαμόγελο πλατύ και σε υποδέχτηκε νεκρό σε ένα ξύλινο κουτί.

Σαν ήλιος εβασίλευες και σαν φεγγάρι εχάθης και σαν κλωνί βασιλικός έπεσες και μαράθης.

Ποιά καρδιά δεν ράγισε και μάτια δεν δακρυσαν ποιά χείλη τον άδικο χαμό εσένα δεν θρηνήσαν.

Καλό ταξίδι από όλους μας και ο Θεός μαζί σου ας είναι το χώμα ελαφρύ που κλείνει το κορμί σου.

Φάνης Νιολαρέας

